

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΓΡΑΦΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Πρακτικού της 15^{ης} **ΤΑΚΤΙΚΗΣ (Δια ζώσης)** Συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου με αριθμό απόφασης **62/2022** και με ημερομηνία συνεδρίασης **20-09-2022**.

Στο **Κερασοχώρι**, σήμερα την εικοστή (**20**) του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους **2022** ημέρα **Τρίτη** και ώρα **13:00 π.μ.**, το **Δημοτικό Συμβούλιο** του Δήμου Αγράφων, συνήλθε σε **ΤΑΚΤΙΚΗ (Δια ζώσης)** Συνεδρίαση, κατόπιν της με αριθμ. πρωτ.: **7266/16-09-2022 έγγραφης** πρόσκλησης του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 67 του Ν.3852/2010.

Στη συνέχεια και παρουσία του **Δήμαρχου κ. Αλέξανδρου Καρδαμπίκη**, διαπιστώθηκε, η νόμιμη απαρτία, από τον **Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Νιάφα Κωνσταντίνο**, δεδομένου ότι σε σύνολο είκοσι ενός (21) μελών βρέθηκαν παρόντα δέκα πέντε (13) μέλη, ήτοι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Ζαχαράκης Παναγιώτης
2. Νιάφας Κωνσταντίνος
3. Κοτρώνα Αννέτα
4. Νταβαρίνος Σεραφείμ
5. Γκορόγιας Παναγιώτης
6. Μπράζιας Παναγιώτης
7. Μάκκας Ηλίας
8. Κίτσιος Γεώργιος
9. Τάκης Κωνσταντίνος
10. Σταμούλης Αθανάσιος
11. Νταλαφούρα Σωτηρία
12. Δημητρόπουλος Χρήστος
13. Διώτη Αργυρώ

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. Μπαμπαλής Θεόδωρος
2. Τσιάμης Θεόδωρος
3. Καραγιάννη-Λαθύρη Βασιλική
4. Μάκκας Απόστολος
5. Σουλιώτη Χρυσούλα
6. Κουτσιούμπα Ευαγγελία
7. Κολοκώτσιος Βασίλειος
8. Αθανασίου Γεώργιος

Στη συνεδρίαση κλήθηκαν όλοι οι Πρόεδροι και Εκπρόσωποι των Τοπικών Κοινοτήτων.

Παρόντες ήταν:

Πρόεδροι Τοπικών Κοινοτήτων

1. Κοσμάς Χρήστος του Δημητρίου	Κερασοχωρίου

Εκπρόσωποι Τοπικών Κοινοτήτων

1. κα. Τσιάμη-Ζώτου Χριστίνα του Σωτηρίου	Αν. Φραγκίστας
2. Κοντοβάς Άγγελος του Γεωργίου	Παλαιοχωρίου

Χρέη Γραμματέα εκτέλεσε ο δημοτικός υπάλληλος κ. **Μαρούλης Νικόλαος**.

Αριθμός Απόφασης : 62/2022

ΘΕΜΑ 5^ο: Έγκριση χρήσης ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος από το Δήμο Αγράφων

Εισηγητής η κ. Κοτρώνα Αννέτα, αντιδήμαρχος

Η αντιδήμαρχος εισηγούμενη το 5^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης ανέφερε τα εξής:

Σύμφωνα με:

- **την παρ. 2 του άρθρου 5, του Νόμου 3852/2010** (Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης), **ορίζεται ότι :** «Οι Δήμοι μπορούν να κάνουν χρήση ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος. Το σήμα καθορίζεται με απόφαση του οικείου συμβουλίου ύστερα από σύμφωνη γνώμη του συμβουλίου τοπωνυμίων, αφού συνεκτιμηθούν στοιχεία τα οποία σχετίζονται με την ιστορία, τη μυθολογία και τα ειδικότερα χαρακτηριστικά της περιοχής τους ».
- **την παρ. 2 του άρθρου 9, του Νόμου 3463/2006 (Νέος Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων)** **ορίζεται ότι :** «Οι Δήμοι μπορούν να κάνουν χρήση σήματος δηλωτικού της ιδιαιτερότητας του χώρου που αποτελεί τη διοικητική τους Περιφέρεια. Το σήμα καθορίζεται με απόφαση του οικείου συμβουλίου κατά συνεκτίμηση στοιχείων, τα οποία σχετίζονται με την ιστορία, τη μυθολογία και τα τοπικά χαρακτηριστικά της περιοχής, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Τοπωνυμίων».
- **την παρ. 14 του άρθρου 2, του Νόμου 2539/1997 (Συγκρότηση Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης),** ορίζεται ότι «Στο επάνω αριστερά μέρος των εγγράφων και φακέλων αλληλογραφίας οι Ο.Τ.Α. μπορούν να έχουν προτυπωμένο σήμα, από την ιστορία, τη μυθολογία, ή τα τοπικά χαρακτηριστικά, δηλωτικό της ιδιαιτερότητας του χώρου που αποτελεί τη διοικητική περιφέρεια του Δήμου. Το σήμα αποφασίζεται από το δημοτικό συμβούλιο ύστερα από σύμφωνη γνώμη του συμβουλίου των τοπωνυμίων».
- **την με αρ. 14 από 31.01.2011 (αρ. πρωτ. 5267/31.01.2011) Εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών** Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με την οποία «Οι Δήμοι μπορούν να κάνουν χρήση, στη θέση του εμβλήματος της Ελληνικής Δημοκρατίας, σήματος δηλωτικού του χώρου το οποίο

αποτελεί τη διοικητική τους περιφέρεια, εφόσον αυτό έχει εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 2 του Καλλικράτη. Το συγκεκριμένο σήμα όμως, δεν τίθεται στη σφραγίδα των υπηρεσιών του Δήμου». Στην ίδια εγκύκλιο αναφέρεται επίσης το εξής: «Οι Δήμοι οι οποίοι κάνουν χρήση σήματος δηλωτικού του χώρου ο οποίος αποτελεί τη διοικητική τους περιφέρεια, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 2 του Καλλικράτη, δεν μπορούν να θέσουν στη σφραγίδα το δηλωτικό σήμα αντικαθιστώντας έτσι το έμβλημα της Ελληνικής Δημοκρατίας. Το δηλωτικό σήμα χρησιμοποιείται μόνο στα έγγραφα και τους φακέλους αλληλογραφίας».

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ 2 του Ν. 3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων», και τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ.2 του Ν 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης -Πρόγραμμα Καλλικράτης», ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Τοπωνυμιών, ο Δήμος μπορεί να κάνει χρήση ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος ως διακριτικό γνώρισμα του Δήμου σε έγγραφα, αποφάσεις, φακέλους αλληλογραφίας, ενημερωτικά κ.λπ.

Στο άρθρο 102 του Συντάγματος κατοχυρώνεται η τοπική αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού ως θεσμός και οργανωτικό σχήμα της δημόσιας διοίκησης και επιπλέον, διασφαλίζεται η εξουσία των Ο.Τ.Α. να αποφασίζουν επί τοπικών υποθέσεων δι' ιδίων οργάνων εντός του πλαισίου των κανόνων που διέπουν την οργάνωση και λειτουργία τους.

Πέραν των τοπικών υποθέσεων, στην τοπική αυτοδιοίκηση απονέμονται κρατικού χαρακτήρα αρμοδιότητες, οι οποίες δεν εμπίπτουν στην έννοια της «τοπικής υπόθεσης», αλλά προσδιορίζουν και χαρακτηρίζουν τον Ο.Τ.Α. σε όλες τις διοικητικές δράσεις του, οι οποίες, προφανώς, δεν εξαντλούνται εντός των διοικητικών του ορίων.

Στο προαναφερόμενο πλαίσιο, έχουν απονεμηθεί στους δήμους της Χώρας οι κρατικού χαρακτήρα αρμοδιότητες περί:

- I. Μετονομασίας δήμων, δημοτικών κοινοτήτων, οικισμών και θέσεων,
- II. Ονομασίας οικισμών που υπάρχουν ήδη ή δημιουργούνται για πρώτη φορά και δεν έχουν απογραφεί ως αυτοτελείς
- III. Ορισμού οικισμού ως ιστορικής έδρας του δήμου και
- IV. Χρήσης ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος

Με την υπ' αριθμ. 646 (Α.Π. 69631/24-09-2021) εγκύκλιο του ΥΠΕΣ με θέμα «Μετονομασία δήμων, δημοτικών κοινοτήτων, οικισμού και θέσεων - Χρήση ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος - Ιστορική έδρα» καθορίζονται οι ενέργειες που πρέπει να γίνουν προκειμένου να μπορεί ο Δήμος να κάνει χρήση ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος. Το σήμα καθορίζεται με απόφαση του οικείου συμβουλίου, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου Τοπωνυμιών, αφού συνεκτιμηθούν στοιχεία που σχετίζονται με την ιστορία, μυθολογία και τα ειδικότερα χαρακτηριστικά της περιοχής. Το έμβλημα πρέπει να είναι απλό, ώστε να είναι και λειτουργικό.

Το προτεινόμενο σχέδιο αποτελεί συνδυασμό των κυριότερων χαρακτηριστικών στοιχείων της ευρύτερης περιοχής του Δήμου Αγράφων.

Συγκεκριμένα το προτεινόμενο σχέδιο του νέου δηλωτικού σήματος του Δήμου Αγράφων είναι το κάτωθι:

- Αρχικά, απεικονίζεται στο κέντρο το πετρογέφυρο. Πρόκειται για στοιχείο κατατεθέν της περιοχής μας αφού παραπέμπει στα γεφύρια που υπάρχουν στον τόπο μας. Από τα πλέον γνωστά είναι το γεφύρι του Μανώλη, η γέφυρα της Τέμπλας, το γεφύρι της Βίνιανης, το πετρογέφυρο των Αγράφων .

Το γεφύρι του Μανώλη αποτελεί ιστορικό σημείο αναφοράς αφού, από το 1969, έτος κτίσης του, αποτελεί αναγνωρίσιμο σημείο για την ευρύτερη περιοχή του Δήμου Αγράφων. Είναι πέτρινο και μονότοξο και η διάμετρος του φθάνει τα 30 μέτρα. Ξεχωρίζει για την ομορφιά του, είναι κλασικό δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής αλλά και για την ανθεκτικότητά του, μιας που στέκεται όρθιο για περισσότερα από 350 χρόνια και κάτω από πολύ αντίξοες συνθήκες. Διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο και κατά τα προεπαναστατικά χρόνια καθώς το 1807 αποτέλεσε πεδίο μάχης μεταξύ των κλεφταρματολών του Κατσαντώνη και των Τουρκαλβανών του Μουχουρτάρη. Ενώ, για διάρκεια τριακοσίων ετών, υπήρξε και το μοναδικό πέρασμα που ένωνε τις δύο πλευρές του Αγραφιώτη ποταμού. Το γεφύρι αυτό, έχει καταφέρει να προσελκύσει και τον διεθνή θαυμασμό, γεγονός που αποδεικνύεται από το φωτογραφικό αφιέρωμα του National Geographic το 2017.

Το γεφύρι της Τέμπλας βρίσκεται στον Αχελώο, και ενώνει τα χωριά Τοπόλιανα της Ευρυτανίας και Βρουβιανά του Βάλτου. Χτίστηκε το 1909 από τον Ηπειρώτη μάστορα Νικόλαο Σούλη, με χρηματοδότηση του Βαλτινού πολιτικού Νικολάου Στράτου. Γεγονός που φαίνεται και στην επιγραφή του «1910 ΕΠΙΕΙ Β. ΣΟΥΛΗΣ». Με κίνδυνο της ζωής τους οι κάτοικοι της περιοχής, επιχειρούσαν να περάσουν απέναντι χρησιμοποιώντας πότε σχοινιά, πότε ξύλα και πότε περαταριές, άλλοτε πλωτές και άλλοτε εναέριες. Στη Θέση Πόρος υπήρχε ένα παλιό μονότοξο γεφύρι το οποίο κατέρρευσε και οι κάτοικοι της γύρω περιοχής, για να διέρχονται, τοποθέτησαν ένα μεγάλο κορμό ελάτου (ΤΕΜΠΛΑ) απ' όπου και το όνομα που φέρει σήμερα το γεφύρι, μαζεύτηκαν λοιπόν 60-70 άντρες, ανέβηκαν στο βουνό και κόψανε ένα τεράστιο έλατο, όσο το πλάτος του ποταμού στο σημείο εκείνο και στήσανε ένα γεροδεμένο ξύλινο γεφύρι, που λόγω του χρώματος του έμεινε γνωστό σαν το πράσινο γεφύρι. Για αρκετό διάστημα με αυτή την τέμπλα, το μακρύ και σχετικά φαρδύ κορμό, το πρόβλημα λύθηκε. Από τον κορμό αυτό, δηλαδή την τέμπλα πήρε και την ονομασία «Γέφυρα Τέμπλας». Μάλιστα και ολόκληρη η γύρω περιοχή ονομάστηκε από τότε και παραμένει μέχρι σήμερα γνωστή σαν Τέμπλα. Δυστυχώς, η ήρεμη και χωρίς προβλήματα διάβαση του ποταμού, δεν έμελλε να κρατήσει για πολλά χρόνια. Η διακοπή μάλιστα σηματοδεύτηκε από ένα παρά λίγο τραγικό γεγονός. Καθώς ένας

τσοπάνος ο Φώτης Ματσιούλας περνούσε από το γεφύρι απέναντι στη Ευρυτανία, για να βοσκήσει το κοπάδι του, έσπασε το ξύλινο γεφύρι και άνθρωπος και ζώα βρέθηκαν μέσα στα ορμητικά νερά του Αχελώου, που όντας Δεκέμβρης μήνας κατέβαζε με δύναμη. Ευτυχώς, ο τυχερός τσοπάνης κατάφερε να σωθεί, έχασε όμως τα περισσότερα ζώα του κοπαδιού του. Το πέτρινο λοιπόν γεφύρι που χτίστηκε αργότερα, συνέχισαν να το λένε «της Τέμπλας» και μπορούμε να φανταστούμε τη σήμαινε για τον ταλαιπωρημένο τόπο. Θεωρήθηκε και όχι άδικα, μεγάλο και χρήσιμο έργο, που κατάφερε να συνδυάσει κατά τον καλύτερο τρόπο, την υψηλή τεχνική με την ανεπιτήδευτη τέχνη. Η γέφυρα έγινε στόχος ανατίναξης κατά τον εμφύλιο πόλεμο και από τα δύο αντίπαλα στρατόπεδα. Φέρει δε μεγάλη ρωγμή στο ανατολικό της βάθρο μετά από αποτυχημένη έκρηξη.

Το γεφύρι της Βίνιανης είναι πέτρινο μονότοξο γεφύρι το οποίο γεφυρώνει τον ποταμό Μέγδοβα. Μέχρι και την κατασκευή της σιδερένιας γέφυρας τύπου bailey στο Παρκιό, το γεφύρι αυτό ήταν το μοναδικό πέρασμα του ποταμού Μέγδοβα. Το Γεφύρι της Βίνιανης βρίσκεται γεωγραφικά ανάμεσα από τα χωριά της Παλιάς Βίνιανης, της Νέας Βίνιανης από την οποία απέχει μόλις 3 χιλιόμετρα και του χωριού Στένωμα. Το πότε χτίστηκε το γεφύρι δεν μπορεί να το πει κανείς με βεβαιότητα καθώς δεν υπάρχουν γραπτές αναφορές, το μόνο που μπορούμε να συμπεράνουμε από τα γραπτά είναι ότι το έχει χτιστεί περίπου την ίδια χρονική περίοδο με το γεφύρι του Μανώλη οπότε το τοποθετούμε το δεύτερο μισό του 17ου αιώνα. Στο γεφύρι της Βίνιανης κατά το πέρασμα των χρόνων έχουν σημειωθεί πολλές μάχες τόσο επί Τουρκοκρατίας όσο και μεταγενέστερα. Μία από αυτές ήταν η ενέδρα που είχε στηθεί από τον Λεπενιώτη αδερφό του Κατσαντώνη για την απελευθέρωση του τελευταίου ο οποίος είχε συλληφθεί το 1808 από τον Άγο Μουχουρτάρη και μεταφερόταν βαριά άρρωστος και αλυσοδεμένος προς το Καρπενήσι, η προσπάθεια αυτή του Λεπενιώτη δυστυχώς δεν στέφθηκε από επιτυχία.

Το πετρογέφυρο των Αγράφων ενώνει τις δύο όχθες του ρέματος Μπαρτσιά, λίγο μετά τη συμβολή του με το Σπορόρρεμα . Πρόκειται για ένα αρκετά μεγάλο και όμορφο μονότοξο γεφύρι με καμπύλη ράχη που φέρει προστατευτικά πεζούλια (ύψους πενήντα εκατοστών) και είναι θεμελιωμένο ανάμεσα σε δύο βράχους, ενώ τα «πόδια» του ακουμπούν μέσα στη κοίτη του ποταμού. Στο παρελθόν, διευκόλυνε τους ταξιδιώτες που πηγαίνανε από τα Άγραφα προς την Βαρβαριάδα και από εκεί προς το γεφύρι του Μανώλη.

- Εν συνεχεία, το υδάτινο στοιχείο, παραπέμπει τόσο στην πληθώρα ποταμών που ρέουν στο Δήμο Αγράφων όσο και στην περιβόητη Λίμνη των Κρεμαστών. Οι υδάτινες φλέβες του Δήμου μας καλύπτουν μεγάλο μέρος της περιοχής, με τις πιο γνωστές να είναι ο Μέγδοβας ή Ταυρωπός, ο Αγραφιώτης, ο Γρανιτσιώτης και φυσικά ο Αχελώος. Η ξακουστή λίμνη των Κρεμαστών είναι η μεγαλύτερη τεχνητή λίμνη της Ελλάδας, η καθαρότερη στην Ευρώπη και η πέμπτη καθαρότερη παγκοσμίως. Δημιουργήθηκε το 1965, κατόπιν κατασκευής του φράγματος των Κρεμαστών και της συσσώρευσης των υδάτινων όγκων των ποταμών Αχελώου, Αγραφιώτη, Ταυρωπού και Τρικεριώτη. Βρίσκεται μεταξύ των νομών Ευρυτανίας και Αιτωλοακαρνανίας, οι οποίοι ενώνονται μέσω της Γέφυρας Επισκοπής. Στη Λίμνη Κρεμαστών είναι επίσης και η Γέφυρα της Τατάρνας που βρίσκεται κοντά στο ομώνυμο μοναστήρι. Η δημιουργία της λίμνης επηρέασε άμεσα την ζωή των τότε κατοίκων της περιοχής καθώς αρκετά χωριά βρέθηκαν κάτω από τα νερά της λίμνης αναγκάζοντας τους να αφήσουν τα σπίτια και τις περιουσίες τους. Την ίδια τύχη δυστυχώς είχαν πολλά ιστορικά γεφύρια και εκκλησίες ανάμεσα τους το ξακουστό γεφύρι του Μανώλη αλλά και ο βυζαντινός ναός της Επισκοπής ο οποίος ήταν κτίσμα του 8ου αιώνα και ήταν αφιερωμένος στην Παναγία. Για την κατασκευή της Λίμνης Κρεμαστών, αρκετοί οικισμοί (περισσότεροι από 15) εγκαταλείφθηκαν όπως η Σιβίστα, η Επισκοπή, ο Άγιος Βασίλης,

τα Σίδερα Τριχωνίδας, ο Μαυριάς κα. Το έργο αναμφισβήτητα επέφερε πολλά οφέλη αλλά και αλλαγές στο τοπίο και στις ζωές των κατοίκων.

- Έπειτα, πάνω από το γεφύρι απεικονίζεται ο αετός, ο συμβολισμός του οποίου είναι διττός. Ο αετός (εν προκειμένω χρυσαετός) είναι το πλέον ισχυρό αρπακτικό της Ελλάδας, με άνοιγμα φτερούγων 185-220 εκ και μήκος σώματος 75-90 εκ. Όταν πετά διακρίνεται ο χρυσοκίτρινος λαιμός και η μακριά ουρά του. Το ενήλικο πουλί έχει χαρακτηριστικό χρυσαφί κεφάλι και αυχένα, το σώμα και οι φτερούγες του είναι ομοιόμορφα σκούρες από κάτω, ενώ από πάνω οι φτερούγες είναι πιο ανοιχτόχρωμες. Στην ουρά υπάρχουν επίσης ανοιχτόχρωμες ταινίες. Για το μέγεθός του είναι ιδιαίτερα ευκίνητο αρπακτικό, ικανό να εφορμά προς το έδαφος με μεγάλη ταχύτητα. Χαρακτηριστικές είναι οι πτήσεις των χρυσαετών την προ-αναπαραγωγική περίοδο όταν διαφημίζουν τα όρια της επικράτειας τους. Στην εν λόγω περίπτωση, ο αετός συμβολίζει την άγρια πανίδα του Δήμου μας, σε πολλές περιπτώσεις δε πρόκειται για σπάνια άγρια πανίδα.

Ο χρυσαετός είναι ο πολυτραγουδισμένος αετός της δημοτικής μας παράδοσης. Τα τραγούδια μας αναφέρονται στο σταυραετό (είδος που δεν ευδοκιμεί στον Ελλαδικό χώρο και έτσι συχνά επικρατεί εύλογη σύγχυση) ειδικά δε όταν μνημονεύουν τον ένδοξο προεπαναστατικό μας ήρωα Κατσαντώνη (Αντώνη Μακρυγιάννη). Ο αετός συμβολίζει τον ήρωα της Αγραφιώτικης γης, τον Κατσαντώνη. Κανένας άλλος κλέφτης της εποχής του δεν αγαπήθηκε τόσο πολύ από τον ελληνικό λαό. Η αλήθεια είναι ότι όσο περνά ο χρόνος από τα ιστορικά γεγονότα, η μνήμη ξεθωριάζει, όμως ο θρύλος του Κατσαντώνη έμεινε ζωντανός στα βουνά και σύντομα έλαβε την πρέπουσα θέση στη λαϊκή συνείδηση και τέχνη. Δεν ήταν μόνο τα πολεμικά του κατορθώματα, αλλά και το γεγονός ότι δεν συμβιβάστηκε ποτέ με καμία εξουσία ούτε εγκατέλειπε τις ιδέες του. Οι μετέπειτα αγώνες για την ελευθερία και την αυτοδιάθεση των Ελλήνων, που οραματιζόνταν τη στιγμή που θα αποκτούσαν το δικό τους κράτος, στηρίχτηκαν στη θυσία ηρώων, όπως ο Κατσαντώνης, με το αίμα τους να αποτελεί τον βωμό πάνω στον οποίο η επόμενη γενιά των επαναστατών έδωσαν όρκους ιερούς. Ήταν αεικίνητος οπλαρχηγός για 10 χρόνια. Εξευτέλισε και ξέκανε, χαρατζήδες, σπαχήδες και ντερβεναγάδες Τουρκαλβανούς, στ' Άγραφα, στο Βάλτο, στο Ξηρόμερο, την Ολύτσικα (το βουνό Τόμαρο). Το 1804 εξόντωσε δυο μπουλούκια του Γιακούπαγα (κάπου 180 νεκροί & τραυματίες), στα στενά της Κανέτας και του Ροβίλιστρου (έξω από τα Γιάννενα). Αυτοί γύριζαν από το Σούλι νικητές και τους διέλυσε. Ελευθέρωσε τότε πολλούς σκλάβους. Χάρισε τη ζωή σ' ένα μόνο (τον έλεγαν Ντούμκα), γιατί είχε δυο αδερφές ανύπαντρες. Του έδωσε και δυο φλουριά να τις παντρέψει. Όλοι θυμούνται και λένε για το πήδημα του στον Αχελώο. Κυνηγώντας Τουρκαλβανούς, μέχρι μια χαράδρα που είχε βάθος 200 μέτρα, 19 απ' αυτούς -από φόβο- έπεσαν μέσα σ' αυτή. Ο ίδιος πήδηξε απέναντι (8 μέτρα περίπου) και κυνήγησε τους υπόλοιπους. Χάθηκαν τότε τέσσερις δικοί του και 200 του Αλή-πασά. Την άνοιξη του 1807, έστειλε ο Αλής πολύ μεγάλο ασκέρι με αρχηγό τον Μουχαντάρη. Μετά από πόλεμο δυο ημερών, έφυγαν με γιουρούσι, αφού σκοτώθηκαν 11 δικοί του. Μέσα σ' αυτούς και ο θειός του Δίπλας. Μετά από ένα μήνα, τον καλεί ο Καποδίστριας να σώσει τη Λευκάδα από τον Αλή-πασά. Πολέμησε γενναία μαζί με τον Κολοκοτρώνη και νίκησαν. Σημαντική ήταν η παρουσία Ρωσικών στρατευμάτων. Τότε του πρότειναν να αναλάβει τη διεύθυνση ενός Ρωσικού τάγματος. Δε δέχτηκε και είπε: «η Ρωσία δεν έχει ανάγκη από εμένα, ενώ τ' Άγραφα μ' έχουν». Παθαίνει ευλογία, φεύγει μισόγερος από τη Λευκάδα. Μένει σε μια σπηλιά, με τον αδερφό του Γιώργο και άλλα πέντε παλικάρια, στο μοναστήρι του Προδρόμου των Αγράφων, μέχρι να γίνει καλά. Μαθεύτηκε και ένας προδότης οδήγησε το Μουχαντάρη με 700 Τουρκαλβανούς και τους έπιασαν. Τους φέρνουν στα Γιάννενα. Του ζήτησε ο Αλή-πασάς τους κρυμμένους θησαυρούς και τα γρόσια του. Και τότε, κάτω απ' τον ιστορικό πλάτανο, του έσπασαν οι

δήμιοί του με σφυριά, τα κόκαλα χεριών και ποδιών αργά-αργά. Δεν έβγαλε φωνή. Μισοπεθαμένο τον πέταξαν στα μπουντρούμια και μέσα στον πόνο και τον πυρετό έλεγε: «έρμα γρόσια έρμα γρόσια», ώσπου πέθανε. Με τον ίδιο τρόπο σκοτώθηκε και ο αδερφός του Γιώργος και οι σύντροφοί του. Πούλησαν το σώμα του και οι αγοραστές του τον έβαλαν στο τζαμί της Καλούτσιανης, για να τον βλέπουν οι Χριστιανοί με αντίτιμο 2 γρόσια. Τελικά, δυο άρχοντες Γιαννιώτες, ο Σταύρος Τσιαπαλάμος (γραμματικός του Αλή-πασά και πατέρας του Γεώργιου Σταύρου) και ο Κώστας Μαρίνος, πλήρωσαν πολλά χρήματα και το πήραν. Τον έθαψαν στον αυλόγυρο της σημερινής εκκλησίας του Αγίου Αθανασίου [τη σημερινή Μητρόπολη Ιωαννίνων]. Η λαϊκή Μούσα, τον ύμνησε πολύ, για την παλικαριά, τη λεβεντιά και τη θυσία του· με δημοτικά κλέφτικα τραγούδια και μοιρολόγια. Έμεινε μέχρι το τέλος ο ίδιος.

- Στο κεντρικό φόντο του δηλωτικού σήματος παρουσιάζεται αγέρωχο το βουνό. Συμβολισμός των ανυπέρβλητων κι αδάμαστων βουνών των Αγράφων, που στέκονται υπερήφανα και αποτελούν κομμάτι της οροσειράς της Πίνδου. Η Νιάλα αποτελεί κομβικό σημείο για το Δήμο μας αφού εκεί κατά τον εμφύλιο πόλεμο τον Απρίλιο του 1947 βρέθηκαν νεκροί κι αγκαλιασμένοι από τον παγετό αντάρτες και στρατιώτες. Το σημείο εκείνο, είναι μια ωδή στη συμφιλίωση και σήμερα υπάρχει ο τυμβος για να θυμίζει τα πέτρινα χρόνια του αλληλοσπαραγμού.

- Τα έλατα που βρίσκονται στη δεξιά πλευρά συμβολίζουν την πλούσια και παρθένα φύση που περικλείει το Δήμο μας και αγκαλιάζει τα όμορφα χωριά μας. Πυκνά ελατοδάση σκεπάζουν το Δήμο μας απ' άκρη σ' άκρη, αγέρωχα, αιωνόβια πλατάνια βρίσκονται στις πλατείες των χωριών μας, πληθώρα βοτάνων και σπάνια αγριολούλουδα, όλα γέννημα της πολυποίκιλης αγραφιώτικης γης.

Οι χρωματισμοί του σήματος επίσης αποτελούν τοπικό συμβολισμό.

Το γκρι συμβολίζει τα πετρώματα του Δήμου μας, γρανιτένιο σχεδόν, σε απόχρωση που εντοπίζουμε όπου κι αν στραφεί το βλέμμα. Γρανιτένιο όπως οι μελίστες των βουνών μας, όπως οι λαξευμένες πέτρες των σπιτιών μας, όπως τα πετρόχτιστα γεφύρια μας.

Το γαλάζιο, συμβολίζει τις υδάτινες φλέβες που καταλήγουν στη Λίμνη Κρεμαστών (εξ 'ου και η αλλαγή στο σχήμα). Γαλαζοπράσινα, σμαραγδένια, καθαρά νερά κυλούν σε ολόκληρο το Δήμο Αγράφων, σε κάθε χωριό, σε κάθε οικισμό. Το σκούρο πράσινο, συμβολίζει τα πυκνά, γεμάτα έλατα δάση μας, ενώ το ανοιχτό τα πλατάνια που δεσπόζουν στις πλατείες και στις βρύσες των χωριών μας.

Με βάση τα ανωτέρω εισηγούμαι:

Α) Την έγκριση της χρήσης του παραπάνω σχεδίου ως ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος του Δήμου Αγράφων, όπως αυτό απεικονίζεται.

Β) Την υποβολή της απόφασης αυτής μαζί με το σήμα, στο αρμόδιο Συμβούλιο Τοπωνυμίων, προκειμένου να λάβουμε την σύμφωνη γνώμη του για την χρησιμοποίησή του ως ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος του Δήμου Αγράφων.

Κατόπιν των ανωτέρω καλείται το σώμα όπως ψηφίσει σχετικά.

Οι δημοτικοί σύμβουλοι κ.κ. **Τάκης Κωνσταντίνος, Κίτσιος Γεώργιος και Σταμούλης Αθανάσιος** ψήφισαν κατά της εισήγησης και της αλλαγής του δηλωτικού σήματος του δήμου και ανέφεραν ότι πρέπει να παραμείνει ως σήμα η Αγραία Άρτεμις σύμφωνα με την απόφαση που είχε παρθεί από την προηγούμενη δημοτική αρχή και είχε εγκριθεί από το συμβούλιο τοπωνυμίων (το υπ' αριθμ. πρωτ.:68301/27-09-2019 έγγραφο του ΥΠΕΣ) και κακώς δεν χρησιμοποιήθηκε τα τελευταία δύο – τρία χρόνια και πως δεν πρέπει να αλλάζει, όπως θέλει, η κάθε δημοτική αρχή το σήμα.

(Ακολουθεί το υπ' αριθμ. πρωτ.:68301/27-09-2019 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών)

“ΘΕΜΑ: Αίτημα προς το Συμβούλιο Τοπωνυμίων για έγκριση χρήσης δηλωτικού σήματος

ΣΧΕΤ: Το υπ' αριθ. Πρωτ. 2977/27.04.2018 έγγραφό σας

Σχετικά με το εν θέματι αίτημά σας, σας γνωρίζουμε ότι με την υπ' αριθ. 31/2019 απόφασή του, το Συμβούλιο Τοπωνυμίων γνωμοδότησε θετικά για τη χρήση ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος από το Δήμο σας, όπως είχε προταθεί από μέρους σας. Στο εξής δύνασθε να κάνετε χρήση του εγκεκριμένου σήματος.

Σας επισυνάπτουμε ακριβές αντίγραφο αποσπάσματος του υπ' αριθμ. 31/2019 πρακτικού, αναφορικά με το 1^ο θέμα.

Η Προϊστάμενη Γενικής Διεύθυνσης

Δρ Μαρία Μαυραγάνη

Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού έλαβε υπόψη του

- την παρ. 2 του άρθρου 5, του Νόμου 3852/2010
- Την παρ. 2 του άρθρου 9, του Νόμου 3463/2006 (Νέος Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων)
- την παρ. 14 του άρθρου 2, του Νόμου 2539/1997 (Συγκρότηση Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης)
- την με αρ. 14 από 31.01.2011 (αρ. πρωτ. 5267/31.01.2011) Εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών
- τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ 2 του Ν. 3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων»
- τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ.2 του Ν 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης -Πρόγραμμα Καλλικράτης»
- το άρθρο 102 του Συντάγματος
- την υπ' αριθμ. 646 (Α.Π. 69631/24-09-2021) εγκύκλιο του ΥΠΕΣ με θέμα «Μετονομασία δήμων, δημοτικών κοινοτήτων, οικισμού και θέσεων - Χρήση ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος - Ιστορική έδρα»
- Την ανωτέρω εισήγηση

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Α) Την έγκριση της χρήσης του κάτωθι σχεδίου ως ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος του Δήμου Αγράφων, όπως αυτό απεικονίζεται:

— ΔΗΜΟΣ —
ΑΓΡΑΦΩΝ

Β) Την υποβολή της απόφασης αυτής μαζί με το σήμα, στο αρμόδιο Συμβούλιο Τοπωνυμίων, προκειμένου να λάβουμε την σύμφωνη γνώμη του για την χρησιμοποίησή του ως ιδιαίτερου δηλωτικού σήματος του Δήμου Αγραφών.

Αφού αναγνώσθηκε το πρακτικό αυτό υπογράφεται ως ακολούθως

Ο Πρόεδρος

Τα μέλη

Ακριβές Απόσπασμα

Ο γραμματέας